

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

nuncium Fridericus ex insperato Brundusium nauiga-
uit, ditissimiq; principis equos, arma, aurū, argentum,
& lautissimam supellectilem diripuit. Pontifex crebris
illum nuncijs, oratoribus, epistolisq; in profectio-
nem est annis impellere. Tunc verò, vt facta præda contentio-
nes declinaret Fridericus, tandem ad III. idus Augusti,
cum omni classe, Brundusio soluit: ceteri autem ad de-
stinatum in Acconem cursum, velis, remisq; ardentissime
contendunt. Fridericus noctū trirēmi dilapsus, Brundu-
sium est reuersus: quem sui omnes admoniti, eadem no-
cte sunt sequuti. Ad eam nauigantis Friderici famam,
mouens ex Gallijs, Iohannes socer eius rex Hierosoly-
mitanus, cum Berengaria vxore Bononiam vsque per-
uenerat, & ipse in Acconem Venetorum nauigijs traie-
cturus: Quem, audita Friderici perfidia, Bononiæ desi-
dentem, pontifex Gregorius, Romandiola & Exarcha-
tus Rauennatis gubernatorem, ducemq; instituit.

CAPVT II.

Contulerat iam se Acconem Christiana militia,
cū requisitum, desideratumq; Imperatorē Ger-
mani milites, qui postremò omnium Brundusio solue-
rant, in Italiam reuertisse primi nunciârunt: destitu-
tique duce primario milites Christiani, incommodum
capere formidabant: nisi eos recreâset Corradini
mors, quondam filij Saladini: cuius filiorum tutor in-
ducias cum illis in duos annos petitas concessit. At Gre-
gorius pontifex, quàm primùm intellexit Fridericum,
omissa nauigatione, in Italiam reuertisse, malignū ho-
minem, confirmatis sui prædecessoris promulgationibus,
quantis potuit maledictionibus, est prosequutus. Ad quas
ilico est sequutus vxoris Friderici Iohannis Hierosoly-
ma regis filia obitus: cui Conradus puer filius, superstes
fuit.

fuit. Expectabant Christiani proceres per annum Friderici Imperatoris accessum: Tandem nauigatione ingressus, Cypro substitit, Senescallo militiae suae magistro cum copijs Ptolemaidam praemisso: non magis militiae Christianae causa, quam ut Soldani Babylonis conatus apparatusque inspiceret. Abiens autem Italia Fridericus, Rainaldum Teutonici generis nobilem virum, regni Siciliae reliquit administratorem, cum mandatis, ut pontificem, ecclesiasticosque omnes, velut aduersantes haberet: Isque domino suo satisfacturus, cum exercitu Marchiam Anconitanam est ingressus, & oppida ibi quadam occupauit: Perusinos autem, cum pertentasset ad rebellionem, promissa ingenti pecunia, frustratur. Vix Perusio reuersus pontifex, ubi diuū nuper mortuū Franciscum in catalogum sanctorum miraculis coruscantem asscripsit: cum Conradus Guiscardi alter Friderici satellites, in vallem Spoletanam duxit exercitum, quem Fulginatum coniurata factio introduxit: nec tamen diu ea urbs in rebellionem perdurauit, quod fidelis ecclesiae populus, & Conradum, & perfidos ciues eiecit. Interea Senescallus Friderici, in Acconem missus, multa Christianis ibi manentibus damna intulit: quos egregè cerneret ferre nocturna cum Soldano Babylonis colloquia: in quibus ipse aliquando fuerat deprehensus: Quamprimum tamen Soldani foedera satis habuit constituta, Fridericus ab illo accersitus, Ptolemaidam ad nauigauit: Nec mora, oratores Romam dimittens, absolutionem à pontifice reconciliationemque, compositis verborum lenocinijs, implorauit: Pontifexque, qui omnia rescisset, quae Senescallus in Asia commiserat, perfidia domini in oratorum facie exprobrata, petitionibus eorum dedit repulsam: & Templarijs, Hospitalarijsque, in Asia pro crucis honore militan-

militantibus, vt Friderico tanquam hosti publico fauores auerterent, iniunxit: Quamobrem Fridericus confusione & indignatione plenus, consultius sibi duxit in Italiam nauigare. Interim pontifex in Friderici per regnum duces misit exercitum, Iohannem Hierosolyma regem, è Romandiola vocans, malè in eos animaduertit. Iohannes autem rex in Romandiolam reuersus est, eo tempore, quo Fridericus in Tarentino portu, quem primum de nauigatione attigit, Neapolim anxius aduolauit.

CAPVT III.

Magister interim militiae Teutonicae Prutenorum, ibat Ptolemaidam, cum expeditione Brundusij coacta, quam Fridericus destituit: qui rem Christianam per inducias Damiatæ constitutas, perq; perfidiam Friderici torpescere videns, cum ipso Friderico redijt in Italiam. Et quoniam eius militaris Ordinis incidit mentio, primordia eius sunt nobis paucis attingenda. Cum Imperator primus Fridericus, magna illa in Asiam expeditione, aliquot in hostes per itinera confecisset feliciter prælia, & in Armenia mersus anni perijisset: exercitus tamen eius, & si videretur sine capite, ductu Friderici filij eius, accedente consilio Conradi cancellarij, cætorumq; in exercitu procerum, peruenit in terram sanctam: ibiq; rebus benè gestis, aliquandiù substitit: Perastatem, cum & regionis caumate, & aliquot non pauci vulneribus malè affecti iacerent, sine cura & respectu principum, ciues Bremenses, & Lubicenses, qui expeditionem auxerant, negocium subière pietatis. Prolatis enim velis de nauibus, tentoria in campis erexere: sub quæ qualicunq; causa agrotantes comportauere, curam illorum, vt poterant, agentes. Id conspicati principes

Mm 5 memo-